

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 352

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 mai 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
		478.	— Hotărâre pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității coordonatoare și de management în România pentru gestionarea asistenței financiare comunitare, acordată prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene.....	15
46.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri financiare în domeniul sănătății.....	1		
440.	— Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere	2–14		

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri financiare în domeniul sănătății

Avându-se în vedere consumul ridicat de medicamente care a condus la depășirea plafonului alocat în anul 2010, pentru asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la medicamentele cu și fără contribuție personală acordate în ambulatoriu, se impune intervenția legislativă de urgență, în sensul autorizării caselor de asigurări de sănătate și Casei Naționale de Asigurări de Sănătate de a încheia angajamente legale suplimentare, în limita sumei de 500 milioane lei.

Neaprobarea suplimentară a creditelor de angajament ar conduce la imposibilitatea asigurării tratamentului medicamentos în ambulatoriu, fapt care ar avea un impact negativ major asupra stării de sănătate a pacienților, cu posibile consecințe ireversibile asupra vieții acestora.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) Se autorizează Casa Națională de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate să încheie angajamente legale suplimentare în anul 2010, în limita sumei totale de 500 milioane lei, pentru achiziționarea de medicamente cu și fără contribuție personală acordate în ambulatoriu, în condițiile stabilite prin Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de

asigurări sociale de sănătate pentru anul 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 262/2010.

(2) Se autorizează Casa Națională de Asigurări de Sănătate să introducă în anexele la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2010 detalierea pe programe a creditelor de angajament suplimentare, prevăzute la alin. (1), și să comunice Ministerului Finanțelor Publice modificările introduse.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Cseke Attila

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae Lucian Duță
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre are ca scop stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, definițiile termenilor folosiți sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW, denumite în continuare *instalații mari de ardere*, indiferent de tipul de combustibil utilizat, respectiv solid, lichid sau gazos.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor mari de ardere care utilizează în mod direct produsele de ardere în procesele tehnologice, cum sunt:

a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru reîncălzirea sau încălzirea directă, uscarea sau pentru orice alt tratament aplicat obiectelor ori materialelor, de exemplu cuptoare de reîncălzire și cuptoare pentru tratamente termice;

b) instalații de postardere, de exemplu instalațiile de epurare a gazelor reziduale, care nu funcționează ca instalații de ardere independente;

c) instalații de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;

d) instalații de conversie a hidrogenului sulfurat în sulf;

e) reactoare utilizate în industria chimică;

f) baterii de cocs;

g) caupere;

h) orice instalație utilizată pentru propulsia unui vehicul, a unei nave maritime, fluviale sau a unei aeronave;

i) turbine cu gaz utilizate pe platforme maritime;

j) turbine cu gaz în funcțiune, autorizate sau care au fost supuse procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului, înainte de 27 noiembrie 2002, cu condiția ca acestea să fi fost puse în funcțiune cel mai târziu la 27 noiembrie 2003, fără a încălca prevederile art. 12 alin. (1) și ale anexei nr. 2.

(3) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor acționate de motoare diesel, de motoare alimentate cu benzină sau cu carburant gazos.

Art. 4. — În situația în care două sau mai multe instalații mari de ardere existente — tip I și instalații mari de ardere noi — tip II și tip III, distincte, sunt montate astfel încât, luându-se în considerare factorii de ordin tehnic și economic, gazele lor reziduale sunt sau pot fi evacuate, cu avizul autorităților publice competente pentru protecția mediului, printr-un coș comun, ansamblul format din astfel de instalații este considerat o singură instalație mare de ardere.

Art. 5. — (1) Fără a se încălca prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare, este permisă funcționarea instalațiilor mari de ardere existente — tip I și a instalațiilor mari de ardere noi — tip II dacă se încadrează în una dintre următoarele condiții:

a) respectă valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea A din anexele nr. 3—7;

b) sunt incluse în Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere existente — tip I și instalații mari de ardere noi — tip II, denumit în continuare *program național*, prevăzut la art. 7 alin. (1);

c) le sunt aplicabile și respectă prevederile art. 10 alin. (1), art. 12 sau 13, după caz.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) instalațiile mari de ardere existente — tip I, prevăzute în anexa nr. 9, ai căror titulari dețin notificarea scrisă, prezentată autorității publice competente pentru protecția mediului, prin care s-au angajat ca în perioada de referință, cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2015, să nu exploateze instalația mai mult de 20.000 de ore.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) titularul activității are obligația de a prezenta anual autorității competente pentru protecția mediului un raport cuprinzând evidența orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a instalației mari de ardere existente — tip I.

Art. 6. — (1) Titularii activităților instalațiilor mari de ardere existente — tip I, care nu respectă valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea A din anexele nr. 3—7, trebuie să dețină și să reactualizeze, la solicitarea autorității publice competente pentru protecția mediului, programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în vederea atingerii acestor valori-limită de emisie la termenele prevăzute în anexa VII, capitolul 9, secțiunea D din Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat

prin Legea nr. 157/2005 (*Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană*), pentru fiecare instalație mare de ardere existentă — tip I.

(2) Fără a se încălca prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare, titularii activităților instalațiilor mari de ardere existente — tip I, altele decât cele la care face referire alin. (1), și cei ai activităților instalațiilor mari de ardere noi — tip II sunt obligați să respecte valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea A din anexele nr. 3—7.

(3) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi cuprind termenele, modalitățile de implementare și plafoanele anuale de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente fiecărei instalații mari de ardere.

(4) La solicitarea justificată a titularului activității, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate permite redistribuirea plafoanelor anuale de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și/sau pulberi între instalațiile mari de ardere aflate pe același amplasament și deținute de același titular de activitate, cu condiția ca plafoanele anuale de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente întregului amplasament, obținute prin însumarea plafoanelor anuale de emisii ale fiecărei instalații mari de ardere de pe amplasament, rezultate după redistribuire, să nu depășească suma plafoanelor anuale de emisii alocate inițial acestor instalații mari de ardere prin programele de reducere progresivă a emisiilor.

(5) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se negociază și se aprobă ca parte a planurilor de acțiuni prevăzute de art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare.

(6) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se elaborează, se revizuiesc și se reactualizează pe baza Ghidului privind elaborarea, revizuirea și reactualizarea propunerilor de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Fără a se încălca prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare, programul național se elaborează, se revizuieste și se reactualizează pe baza programelor de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 6, și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) În vederea respectării prevederilor referitoare la Directiva 2001/80/CE din anexa VII la Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, programul național se revizuieste cel mai târziu până la data de 30 septembrie 2010.

(3) Programul național, revizuit potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să asigure reducerea suplimentară a emisiilor până la un nivel inferior obiectivelor intermediare referitoare la emisiile totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, stabilite în secțiunea D a cap. 9 din anexa VII la Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană.

(4) În scopul revizuirii programului național, potrivit prevederilor alin. (2), titularii activităților instalațiilor mari de ardere au obligația să revizuiască, la solicitarea autorității competente pentru protecția mediului, programele proprii de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1), (3), (5) și (6).

(5) Nivelurile de emisii totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la alin. (3), sunt stabilite în funcție de durata de exploatare anuală reală a fiecărei instalații, tipul combustibilului utilizat și de puterea termică a instalației.

(6) Programul național conține obiective, măsuri și termenele de realizare a acestora, precum și mecanismul de monitorizare a îndeplinirii obiectivelor și măsurilor propuse.

(7) Programul național stabilește etapele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II, precum și procedurile de implementare.

(8) Reducerile de emisii rezultate în urma aplicării programului național se raportează la emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente anului de referință 1980.

(9) Pe parcursul implementării programului național, determinarea emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se face potrivit prevederilor anexei nr. 2.

(10) Ca urmare a închiderii unei instalații mari de ardere, care este inclusă în programul național, nu este permisă creșterea, prin redistribuire, a emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi la celelalte instalații mari de ardere care fac obiectul acestui program.

(11) Ulterior datei de 30 septembrie 2010, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul economiei și autoritatea publică centrală pentru administrație analizează necesitatea reactualizării programului național în următoarele situații:

- a) la solicitarea justificată a titularului activității;
- b) la inițiativa justificată a autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică;
- c) la inițiativa justificată a autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 8. — În situația în care o schimbare substanțială și neașteptată în cererea de energie, în disponibilitatea anumitor combustibili sau în funcționarea anumitor instalații de producție creează dificultăți tehnice importante în respectarea nivelurilor emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 7 alin. (3), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului solicită Comisiei Europene modificarea nivelurilor și/sau a termenelor calendaristice de reducere progresivă a acestor emisii.

Art. 9. — (1) Fără a se încălca prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare, proiectarea,

executarea sau funcționarea unei instalații mari de ardere noi — tip III este permisă cu respectarea valorilor-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea B din anexele nr. 3—7.

(2) Operatorii instalațiilor mari de ardere noi — tip III cu o putere electrică nominală mai mare sau egală cu 300 MW, pentru care autorizația de construire, inclusiv acordul de mediu, sau, în lipsa unei astfel de proceduri, autorizația de înființare este emisă după data de 25 iunie 2009, au obligația să evalueze dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) sunt disponibile situri de stocare adecvate;
- b) s-a analizat fezabilitatea tehnică și economică a facilităților de transport;
- c) s-a analizat fezabilitatea tehnică și economică a adaptării instalațiilor în vederea captării dioxidului de carbon.

(3) Dacă, în urma evaluării condițiilor prevăzute la alin. (2), acestea sunt îndeplinite, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului are următoarele obligații:

a) verifică dacă pe amplasamentul instalației este rezervat un spațiu adecvat pentru echipamentul necesar captării și comprimării dioxidului de carbon;

b) stabilește, pe baza evaluării prevăzute la alin. (2) și a altor informații disponibile, dacă sunt îndeplinite toate condițiile privind protecția sănătății umane și a mediului.

Art. 10. — (1) Prin excepție de la prevederile anexei nr. 3, instalațiilor mari de ardere cu putere termică nominală egală cu sau mai mare de 400 MW le este aplicabilă, pentru emisiile de dioxid de sulf, o valoare-limită de 800 mg/Nm³, cu condiția ca durata de utilizare anuală a acestora, calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani, să nu depășească:

- a) 2.000 de ore, până la data de 31 decembrie 2015;
- b) 1.500 de ore, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor mari de ardere noi — tip III pentru care autorizația integrată de mediu se acordă în condițiile prevederilor art. 9.

Art. 11. — În cazul instalațiilor mari de ardere noi — tip III sau în cazul instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este mărită cu cel puțin 50 MW, titularii activității au obligația de a examina fezabilitatea tehnică și economică a aplicării producției combinate de energie electrică și termică. În cazul în care această fezabilitate este confirmată, avându-se în vedere cererea de energie și disponibilitatea sistemelor de distribuție, este prioritară opțiunea dezvoltării unor astfel de instalații.

Art. 12. — (1) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere, emise cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și ale art. 9, trebuie să cuprindă proceduri referitoare la situațiile de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul funcționării necorespunzătoare sau al întreruperii funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor, titularul activității are următoarele obligații:

a) să reducă sau să sisteze funcționarea instalației mari de ardere, dacă revenirea la funcționarea normală nu este posibilă în 24 de ore, sau să utilizeze combustibili mai puțin poluanți;

b) să informeze în termen de 48 de ore autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;

c) să ia măsurile necesare ca durata cumulată de funcționare fără echipament de reducere a emisiilor să nu depășească 120 de ore în orice perioadă de 12 luni.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității publice teritoriale pentru protecția

mediului, acordă derogări de la limitele de timp prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) în următoarele cazuri:

a) dacă există o necesitate imperioasă de menținere a furnizării de energie;

b) dacă înlocuirea instalației mari de ardere oprite pentru o perioadă limitată de timp nu se poate face decât cu o altă instalație, a cărei funcționare prezintă riscul creșterii generale a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(4) La propunerea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului suspendă, pe o durată de maximum 6 luni, obligația titularului activității de a respecta valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, prevăzute la art. 5 alin. (1) și art. 9, atunci când aceste valori nu pot fi respectate la instalațiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu conținut redus de sulf, datorită întreruperii aprovizionării cu acest combustibil ca urmare a unei crize considerabile.

(5) În cazul în care o instalație mare de ardere, care folosește în mod normal numai combustibil gazos și care ar trebui altfel să fie dotată cu sisteme de epurare a gazelor reziduale, trebuie să recurgă, în mod excepțional și numai pentru o perioadă de maximum 10 zile, cu excepția cazului în care există o necesitate imperioasă de a menține furnizarea energiei, la utilizarea altor combustibili, din cauza unei întreruperi imprevizibile a alimentării cu acest combustibil gazos, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității teritoriale pentru protecția mediului, poate acorda titularului activității o derogare de la obligația de a se conforma cu valorile-limită la emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9.

Art. 13. — Stabilirea valorilor-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în cazul instalațiilor mari de ardere cu combustibil multiplu, se face potrivit prevederilor anexei nr. 8.

Art. 14. — (1) În cazul măririi puterii termice a unei instalații de ardere cu cel puțin 50 MW, valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea B din anexele nr. 3—7, aplicabile noii părți a instalației, se determină în funcție de puterea termică a întregii instalații.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor prevăzute în anexa nr. 8 pct. 2 și 3.

(3) În cazul modificării substanțiale a unei instalații mari de ardere, așa cum este definită în art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările ulterioare, aceasta trebuie să respecte valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în secțiunea B din anexele nr. 3—7.

Art. 15. — (1) Evacuarea gazelor reziduale de la instalațiile mari de ardere se efectuează în mod controlat, prin intermediul unui coș de evacuare.

(2) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere, emise cu respectarea dispozițiilor legale, stabilesc condițiile de evacuare a gazelor reziduale.

(3) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului verifică, în mod special, pe baza informațiilor transmise de titularii de activitate, că înălțimea coșului este calculată astfel încât să asigure condițiile de evacuare a gazelor reziduale fără să afecteze sănătatea populației și mediul.

Art. 16. — În cazul proiectării, executării și/sau punerii în funcțiune a unor instalații mari de ardere care pot avea efecte

semnificative asupra mediului altor state membre, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului se asigură că au loc toate informările și consultările necesare potrivit prevederilor art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

Art. 17. — Monitorizarea valorilor emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere, precum și a altor valori necesare pentru punerea în aplicare a prezentei hotărâri se realizează de către titularul activității potrivit prevederilor anexei nr. 2 secțiunea A.

Art. 18. — Titularul activității are obligația de a informa autoritățile publice competente pentru protecția mediului asupra rezultatelor măsurărilor continue, măsurărilor discontinue, controlului echipamentelor de măsurare, precum și asupra tuturor celorlalte operații legate de activitatea de monitorizare a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere, în scopul evaluării conformării cu programul național, precum și cu condițiile cuprinse în acordul sau autorizația integrată de mediu, inclusiv cu planul de acțiuni aferent acesteia.

Art. 19. — (1) În cazul efectuării măsurărilor continue la instalațiile mari de ardere existente — tip I și la instalațiile mari de ardere noi — tip II, valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în secțiunea A din anexele nr. 3—7, se consideră a fi respectate dacă rezultatele acestor măsurători efectuate pentru orele de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele la care se face referire în art. 12 și perioadele de pornire/oprire, îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) niciuna dintre valorile medii lunare calendaristice pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășește valorile-limită de emisie corespunzătoare;

b) 97 % din toate valorile medii la 48 de ore pentru dioxidul de sulf și pulberi nu depășesc 110 % din valorile-limită de emisie corespunzătoare;

c) 95 % din toate valorile medii la 48 de ore pentru oxizii de azot nu depășesc 110 % din valorile-limită de emisie corespunzătoare.

(2) În cazul instalațiilor mari de ardere noi — tip III, prevăzute la art. 9, valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente orelor de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele prevăzute la art. 12 și perioadele de pornire/oprire, sunt considerate ca fiind respectate dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) nicio valoare medie zilnică validată pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășește valorile-limită de emisie corespunzătoare prevăzute în secțiunea B din anexele nr. 3—7;

b) 95 % din toate valorile medii orare validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășesc 200 % din valorile-limită de emisie corespunzătoare, prevăzute în secțiunea B din anexele nr. 3—7, în cursul unui an calendaristic.

(3) Dacă se efectuează numai măsurători discontinue sau alte proceduri adecvate de determinare, valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3—7, se consideră ca fiind respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau ale altor proceduri de determinare aprobate de autoritățile competente pentru protecția mediului nu depășesc aceste valori-limită de emisie.

(4) Valorile medii validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se determină potrivit prevederilor anexei nr. 2 secțiunea A pct. 4.

Art. 20. — Emisiile anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și concentrațiile acestor poluanți în gazele reziduale se calculează cu respectarea prevederilor art. 17—19.

Art. 21. — (1) În scopul respectării dispozițiilor legale privind calitatea aerului, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate stabili, pentru anumite zone geografice sau pe întreg teritoriul țării, după caz, valori-limită de emisie mai stricte decât cele prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) În aplicarea dispozițiilor legale privind prevenirea și controlul integrat al poluării, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot stabili valori-limită de emisie și pentru alți poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, precum și cerințe suplimentare față de prevederile prezentei hotărâri.

(3) În situația în care este necesară adaptarea instalațiilor mari de ardere la progresul tehnic, potrivit prevederilor legale privind prevenirea și controlul integrat al poluării, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate stabili cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezenta hotărâre.

(4) Condițiile de aplicare a prevederilor alin. (1) și (3) se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 22. — În vederea implementării prevederilor prezentei hotărâri, în cadrul autorității publice pentru protecția mediului, se înființează Secretariatul tehnic pentru controlul activităților instalațiilor mari de ardere. Organizarea și funcționarea Secretariatului tehnic se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 23. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (3), ale art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 12 alin. (2) lit. b), cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1), ale art. 18 și ale art. 12 alin. (2) lit. a) și c), cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și (2), ale art. 7, ale art. 9, ale art. 15 alin. (1), ale art. 20 și ale anexei nr. 2, cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul autorității competente pentru protecția mediului.

(3) Prevederilor alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. — Anexele nr. 1—9 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 25. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 541/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 26. — Până la emiterea ordinelor prevăzute la art. 6 alin. (6), art. 7 alin. (1) și art. 22, Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului economiei și comerțului și al ministrului administrației și internelor nr. 833/545/859/2005 pentru aprobarea Programului național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 888 din 4 octombrie 2005, Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, al ministrului economiei și comerțului și al ministrului administrației și internelor nr. 712/199/2003/126/2004 pentru aprobarea Ghidului privind elaborarea propunerilor de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 18 februarie 2004, și Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.052/2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului tehnic pentru controlul activităților instalațiilor

mari de ardere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2004, rămân în vigoare.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalațiile de ardere de dimensiuni mari, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 309/2001.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și pădurilor,
Dan Cărlan,
secretar de stat

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Adriean Videanu

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 aprilie 2010.
Nr. 440.

ANEXA Nr. 1

DEFINIȚII

1. *emisie* — evacuarea în aer a substanțelor provenite de la instalațiile de ardere;

2. *gaze reziduale* — evacuări în stare gazoasă, care conțin emisii solide, lichide sau gazoase; debitul volumetric se exprimă în m³/h la temperatura și presiunea standard, respectiv 273 K, 101,3 kPa, corectat cu presiunea parțială a vaporilor de apă; unitatea de măsură a debitului volumetric se notează Nm³/h;

3. *valoarea-limită de emisie* — cantitatea admisibilă a unei substanțe conținută în gazele reziduale provenite din instalația de ardere, care poate fi evacuată în aer într-o perioadă de timp dată; se calculează ca masă de substanță raportată la volumul de gaze reziduale, considerând conținutul de oxigen în gazul rezidual de 3% în volum, în cazul combustibililor lichizi sau gazoși, de 6% în volum, în cazul combustibililor solizi, și de 15% în volum, în cazul turbinelor cu gaz; se exprimă în mg/Nm³;

4. *rata de desulfurare* — raportul, exprimat în procente, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer din instalația de ardere, într-o perioadă de timp dată, și cantitatea de sulf conținută în combustibilul utilizat în instalația de ardere, în aceeași perioadă de timp;

5. *titularul activității* — orice persoană fizică sau juridică ce exploatează instalația mare de ardere sau care are ori este delegată cu putere economică decisivă asupra acesteia;

6. *combustibil* — orice material combustibil solid, lichid sau gazos cu care se alimentează instalația mare de ardere, cu excepția deșeurilor a căror ardere este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

7. *combustibil determinant* — combustibilul care are cea mai ridicată valoare-limită de emisie dintre toți combustibilii utilizați într-o instalație mare de ardere, la un moment dat, sau, în cazul

în care 2 dintre acești combustibili au aceeași valoare-limită de emisie, combustibilul care are puterea termică nominală cea mai ridicată;

8. *instalație mare de ardere* — orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați în scopul utilizării energiei termice astfel produse, a cărei putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW;

9. *instalație mare de ardere existentă — tip I* — orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare până la data de 1 iulie 1987;

10. *instalație mare de ardere nouă — tip II* — orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare ori care a fost autorizată sau supusă procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 1 iulie 1987 și până la data de 27 noiembrie 2002, cu condiția ca această instalație să fi fost pusă în funcțiune până la data de 27 noiembrie 2003;

11. *instalație mare de ardere nouă — tip III* — orice instalație mare de ardere supusă procedurii de autorizare integrată de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 27 noiembrie 2002, precum și orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare ori care a fost autorizată sau supusă procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 1 iulie 1987 și până la data de 27 noiembrie 2002 și care nu a fost pusă în funcțiune până la data de 27 noiembrie 2003;

12. *instalație de ardere cu combustibil multiplu* — orice instalație de ardere care poate fi alimentată simultan sau alternativ cu două ori mai multe tipuri de combustibil;

13. *biomasă* — produs compus parțial sau în totalitate din materii vegetale provenite din agricultură sau activități forestiere, ce poate fi utilizat drept combustibil cu scopul recuperării conținutului energetic, precum și următoarele deșeuri utilizate drept combustibil:

a) deșeuri vegetale provenite din agricultură și din activități forestiere;

b) deșeuri vegetale rezultate din industria alimentară, dacă energia termică rezultată din procesul de ardere este valorificată;

c) deșeuri vegetale fibroase rezultate din producția de celuloză primară și din producția de hârtie, dacă acestea sunt incinerate la locul de fabricație și dacă energia produsă de instalația de incinerare este valorificată;

d) deșeuri de plută;

e) deșeuri lemnoase, cu excepția celor care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, în urma aplicării unui tratament de protecție ori de conservare a lemnului, și care includ în mod special deșeurile provenite din construcții sau demolări;

14. *turbină cu gaz* — orice mașină rotativă ce convertește energia termică în lucru mecanic, constând în principal dintr-un compresor, o cameră de ardere și turbina cu gaz propriu-zisă.

ANEXA Nr. 2

METODE DE MĂSURARE

a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi

SECȚIUNEA A

Proceduri pentru măsurarea și evaluarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. a) Pentru instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II și tip III se efectuează măsurători continue ale concentrațiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din gazele reziduale ale fiecărei instalații menționate, având o putere termică nominală egală sau mai mare de 100 MW.

b) Nu se solicită măsurători continue în următoarele cazuri:

— pentru instalațiile mari de ardere a căror durată de viață este mai mică de 10.000 de ore de funcționare;

— pentru emisiile de dioxid de sulf și pulberi provenite din procesul de ardere a gazului natural în boilere sau în turbinele cu gaz;

— pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la turbinele cu gaz sau de la boilerele care ard produse petroliere cu un conținut cunoscut de sulf, în cazul în care acestea nu sunt echipate cu instalații de desulfurare;

— pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la boilere care utilizează în procesul de ardere biomasă, cu condiția ca titularul activității să justifice din punct de vedere tehnic că emisiile de dioxid de sulf nu pot fi în niciun caz mai mari decât valorile-limită de emisie stabilite.

c) În cazul nesolicitării măsurătorilor continue, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere efectuarea măsurătorilor discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, verificate și aprobate de aceasta, care conduc la evaluarea cantităților de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu o frecvență de cel puțin o dată la 6 luni.

d) Procedurile de determinare prevăzute la lit. c) trebuie să fie în concordanță cu prevederile standardelor române sau standardelor naționale ale unui alt stat membru al UE, care adoptă standardele CEN.

e) În cazul în care standardele CEN nu sunt disponibile, se utilizează standardele ISO sau standarde naționale, cu condiția asigurării unor date de calitate științifică echivalentă.

2. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului trebuie informate asupra schimbărilor substanțiale referitoare la tipul de combustibil folosit, precum și asupra modului de funcționare a instalației.

Autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide dacă obligațiile de monitorizare prevăzute la pct. 1 se pot menține sau dacă este necesară o adaptare a acestora.

3. a) Măsurătorile continue realizate în conformitate cu pct. 1 includ parametrii relevanți în procesul de funcționare a instalației mari de ardere, pentru conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu este necesară dacă proba de gaz rezidual este uscată înainte ca aceasta să fie analizată.

b) Măsurătorile reprezentative, cum ar fi prelevarea de probe și analiza acestora, pentru poluanții relevanți și pentru parametrii de proces, precum și calibrarea sistemelor automate de măsură folosind metode de referință se efectuează în conformitate cu prevederile standardelor române sau standardelor naționale ale unui alt stat membru al UE, care adoptă standardele CEN disponibile.

c) În cazul în care standardele CEN referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu sunt disponibile, se utilizează standarde ISO sau standarde naționale referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu condiția asigurării unei exactități echivalente.

d) Sistemele de măsurare continuă se supun cel puțin o dată pe an controlului utilizând măsurători paralele prin metode de referință.

4. a) Valorile pentru intervalele de încredere 95% ale rezultatului unei singure măsurători nu trebuie să depășească următoarele procente din valoarea-limită a emisiilor:

SO₂ — 20%;

NO_x — 20%;

pulberi — 30%.

b) Valorile medii orare și zilnice validate trebuie determinate din valorile orare medii validate după ce s-a scăzut valoarea intervalului de încredere corespunzător, prevăzute la lit. a); în cazul în care mai mult de 3 valori medii orare dintr-o zi sunt invalide datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare continuă, măsurătorile din această zi sunt invalidate.

c) Dacă măsurătorile aferente unui număr mai mare de 10 zile dintr-un an sunt invalidate datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere titularului activității luarea măsurilor adecvate pentru îmbunătățirea fiabilității sistemului de monitorizare continuă.

SECȚIUNEA B

Determinarea emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. Titularii activităților instalațiilor mari de ardere comunică autorităților publice competente pentru protecția mediului valorile emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere, în conformitate cu obligațiile privind raportările, menționate în autorizația integrată de mediu.

2. În cazul utilizării monitorizării continue, titularul activității însușește separat, pentru fiecare poluant, masa de poluant emis în fiecare zi, în funcție de debitul volumetric al gazelor reziduale.

3. În cazul în care nu este utilizată monitorizarea continuă, titularul activității instalației mari de ardere efectuează estimări ale emisiilor totale anuale conform secțiunii A pct. 1, în vederea respectării obligațiilor față de autoritățile publice competente pentru protecția mediului.

4. În fiecare an, autoritățile publice competente pentru protecția mediului întocmesc, pe baza raportării valorilor emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, transmise de către titularii activităților, inventarul emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din toate instalațiile mari de ardere.

5. În cazul deținerii pe același amplasament a mai multor instalații mari de ardere de către un singur titular de activitate,

acestuia îi revine obligația de a transmite autorității publice competente pentru protecția mediului următoarele date:

a) emisiile totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, calculate ca un total particule în suspensie;

b) cantitatea totală anuală de energie, evidențiată pe fiecare categorie de combustibil utilizat, respectiv biomasă, alți combustibili solizi, combustibili lichizi, gaz natural, alți combustibili gazoși, calculată ca produs între puterea calorifică inferioară aferentă fiecărei categorii de combustibil menționat și cantitatea de combustibil utilizată anual.

6. O dată la 3 ani, în termen de 12 luni de la terminarea perioadei de 3 ani luate în calcul, autoritățile publice competente pentru protecția mediului întocmesc o sinteză a rezultatelor inventarului emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere, realizat pentru fiecare instalație, evidențiindu-se în mod separat emisiile din rafinării.

Titularii activităților sunt obligați să pună la dispoziție autorităților publice competente pentru protecția mediului inventarele anuale ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, pentru fiecare instalație.

7. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează anual pe baza rapoartelor prevăzute la art. 5 alin. (3) din hotărâre, transmise de către titularii activităților instalațiilor mari de ardere existente — tip I, inventarul național al orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a acestor instalații.

ANEXA Nr. 3

**VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere,
în cazul utilizării combustibililor solizi**

SECȚIUNEA A

Valorile-limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere existente — tip I și instalațiilor mari de ardere noi — tip II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
50 ≤ P < 100	2000
100 ≤ P < 500	2400—4P*)
P ≥ 500	400

*) P reprezintă puterea termică nominală.

În situația în care valorile-limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se aplică următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Rata de desulfurare (%)
P ≤ 100	60
100 < P ≤ 300	75
P > 300	90
P > 500	minimum 94 sau minimum 92*)

*) Pentru instalațiile mari de ardere prevăzute cu echipamente de desulfurare sau de injectare a varului, montate înainte de 1 ianuarie 2001.

SECȚIUNEA B

Valorile-limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi — tip III, reglementate prin art. 9, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Biomasa	$50 \leq P < 100$	200
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200
Cazul general al utilizării unui combustibil solid	$50 \leq P < 100$	850
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200

În situația în care valorile-limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se vor aplica următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)	Rata de desulfurare (%)
$P \leq 300$	300	≥ 92
$P > 300$	400	≥ 95

ANEXA Nr. 4

**VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării
combustibililor lichizi**

SECȚIUNEA A

Valorile-limită de emisie de SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere existente — tip I și instalațiilor mari de ardere noi — tip II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
$50 \leq P \leq 300$	1700
$300 < P < 500$	3650—6,5 P
$P \geq 500$	400

SECȚIUNEA B

Valorile-limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi — tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
$50 \leq P \leq 100$	850
$100 < P \leq 300$	400—200*)
$P > 300$	200

*) Descreștere liniară 500-P.

**VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere,
în cazul utilizării combustibililor gazoși**

SECȚIUNEA A

Valorile-limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere existente — tip I și instalațiilor mari de ardere noi — tip II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazeificarea reziduurilor din rafinării sau din cuptoarele de cocs Gaz de furnal cu putere calorifică mică	800

SECȚIUNEA B

Valorile-limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi — tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile-limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nm ³)
Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din cuptor de cocs	400
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazele de furnal	200

**VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru oxizi de azot (NO_x), măsurați ca dioxid de azot, aplicabile instalațiilor mari de ardere**

SECȚIUNEA A

Valorile-limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, pentru combustibili solizi, și de 3% în gazele reziduale, pentru combustibili lichizi și gazoși, aplicabile instalațiilor mari de ardere existente — tip I și instalațiilor mari de ardere noi — tip II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Solid	50—500	600
	> 500	500 ^{1), 2)}

1) Până la data de 31 decembrie 2015, valoarea-limită de emisie este de 600 mg/Nm³ pentru instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală, calculată ca valoare medie pe o perioadă de 5 ani, nu depășește 2.000 de ore.

Valoarea-limită de emisie este de 450 mg/Nm³ pentru instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală, calculată ca valoare medie pe o perioadă de 5 ani, nu depășește 1.500 de ore, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

2) Până la data de 1 ianuarie 2018, instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II, care au funcționat în cele 12 luni ce au precedat datei de 1 ianuarie 2001 și care, după această dată, își continuă funcționarea, utilizând combustibil solid cu un conținut de compuși organici volatili mai mic de 10%, trebuie să respecte o valoare-limită de emisie de 1.200 mg/Nm³.

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Solid (valori-limită de emisie aplicabile de la data de 1 ianuarie 2016)	50—500	600
	> 500	200
Lichid	50—500	450
	> 500	400
Gazos	50—500	300
	> 500	200

SECȚIUNEA B

Valorile-limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nm³, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi — tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Pentru combustibilii solizi, calculați la un conținut de O₂ de 6%:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Biomasă	$50 \leq P \leq 100$	400
	$100 < P \leq 300$	300
	$P > 300$	200
Combustibil solid în general	$50 \leq P \leq 100$	400
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200

Pentru combustibilii lichizi, calculați la un conținut de O₂ de 3%:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Combustibil lichid în general	$50 \leq P \leq 100$	400
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200

Pentru combustibilii gazoși, calculați la un conținut de O₂ de 3%:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Gaz natural	$50 \leq P \leq 300$	150
	$P > 300$	100
Alți combustibilii gazoși	$50 \leq P \leq 300$	200
	$P > 300$	200

Turbine cu gaz

Valorile-limită de emisie pentru NO_x, aplicabile numai în cazul regimurilor de încărcare de peste 70%, exprimate în mg/Nm³, calculate la un conținut de O₂ de 15% în gazele reziduale, aplicabile individual turbinelor cu gaz reglementate prin art. 9 din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru NO _x (mg/Nm ³)
Gaz natural*)	P > 50	50**)
Combustibil lichid***)	P > 50	120
Combustibili gazoși, alții decât gazul natural	P > 50	120

*) Compoziția gazului natural este, în principal, constituită din metan și maximum 20% în volum gaze inerte și alți constituenți.

***) Dacă randamentul turbinei cu gaz este determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea-limită de emisie pentru NO_x este de 75 mg/Nm³, în cazurile:

- turbinelor cu gaz folosite în sisteme de cogenerare, având randamentul global al ciclului mai mare de 75%;
- turbinelor cu gaz utilizate în sisteme de cogenerare, având un randament mediu anual mai mare de 55%;
- turbinelor cu gaz utilizate pentru acționări mecanice.

Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de mai sus, dar care au un randament mai mare de 35%, determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea-limită a emisiilor este: 50 η/35, unde η este randamentul turbinei cu gaz, exprimat în procente, determinat pe baza condițiilor ISO.

****) Valoarea-limită de emisie se aplică numai turbinelor cu gaz care utilizează combustibil distilat ușor sau combustibil distilat mediu.

Sunt exceptate de la respectarea acestor valori-limită turbinele cu gaz utilizate în cazuri de urgență, a căror durată de funcționare nu depășește 500 de ore/an. Titularul activității are obligația să transmită autorității publice pentru protecția mediului un raport anual privind orele de funcționare.

ANEXA Nr. 7

**VALORILE-LIMITĂ DE EMISIE
pentru pulberi, aplicabile instalațiilor mari de ardere**

SECȚIUNEA A

Valorile-limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nm³, respectiv la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale pentru combustibilii solizi și de 3% pentru combustibilii lichizi și gazoși, aplicabile instalațiilor mari de ardere existente — tip I și instalațiilor mari de ardere noi — tip II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru pulberi (mg/Nm ³)
Solid	≥ 500	50**)
	< 500	100
Lichid*)	Toate instalațiile	50
Gazos	Toate instalațiile	5 — ca regulă generală
		10 — pentru gazele de furnal
		50 — pentru gazele provenite din siderurgie, care pot fi utilizate în alte amplasamente

*) Valoarea-limită de 100 mg/Nm³ poate fi aplicată instalațiilor cu o putere termică mai mică de 500 MW, care utilizează combustibil lichid cu un conținut de cenușă mai mare de 0,06%.

***) Valoarea-limită de 100 mg/Nm³ poate fi aplicată instalațiilor autorizate potrivit prevederilor art. 5 din hotărâre, cu o putere termică egală cu sau mai mare de 500 MW, care utilizează combustibil solid care are o putere calorică mai mică de 5.800 kJ/kg, reprezentând puterea calorică inferioară, cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60% în greutate și cu un conținut de oxid de calciu mai mare de 10%.

SECȚIUNEA B

Valorile-limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nm³, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi — tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile-limită de emisie pentru pulberi (mg/Nm ³)
Combustibil solid (conținut de O ₂ de 6%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil lichid (conținut de O ₂ de 3%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil gazos (conținut de O ₂ de 3%) în general	P > 50 MW	5
Gaze de furnal	P > 50 MW	10
Gaze din siderurgie utilizate în alte instalații mari de ardere	P > 50 MW	30

ANEXA Nr. 8

STABILIREA

valorilor-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalații mari de ardere cu combustibil multiplu

1. La autorizarea instalațiilor mari de ardere cu combustibil multiplu, reglementate potrivit prevederilor art. 5 alin. (1), ale art. 9 și ale art. 14 din hotărâre, în care sunt utilizați simultan 2 sau mai mulți combustibili, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului stabilește valorile-limită de emisie după cum urmează:

a) se stabilește valoarea-limită de emisie pentru fiecare poluant, corespunzătoare fiecărui combustibil, în raport cu puterea termică nominală a instalației mari de ardere și potrivit prevederilor anexelor nr. 3—7;

b) se determină valorile-limită de emisie ponderate pentru fiecare combustibil. Aceste valori sunt obținute prin înmulțirea valorilor-limită de emisie individuale stabilite potrivit prevederilor lit. a) cu puterea termică corespunzătoare fiecărui combustibil, rezultatul fiind raportat la suma puterilor termice corespunzătoare combustibililor utilizați;

c) se însumează valorile-limită de emisie ponderate pe combustibil.

2. La autorizarea instalațiilor mari de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează pentru consum propriu reziduuri de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului sau amestecuri ale acestora cu alți combustibili, pentru stabilirea valorilor-limită de emisie se aplică, prin excepție de la dispozițiile pct. 1, prevederile referitoare la combustibilul cu cea mai mare valoare-limită de emisie, reprezentând combustibilul determinant, dacă în timpul funcționării instalației de ardere puterea termică furnizată de acest combustibil reprezintă cel puțin 50% din suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați.

În situația în care puterea termică furnizată de către combustibilul determinant reprezintă mai puțin de 50% din suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, valoarea-

limită de emisie este determinată proporțional cu cantitatea de căldură furnizată de fiecare combustibil utilizat, ținând seama de suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, după cum urmează:

a) în primul rând, prin adoptarea valorii-limită de emisie pentru fiecare poluant corespunzătoare fiecărui combustibil, în funcție de puterea termică nominală a instalației, potrivit prevederilor anexelor nr. 3—7;

b) în al doilea rând, prin calcularea valorii-limită a combustibilului determinant; această valoare este obținută prin înmulțirea cu 2 a valorii-limită de emisie pentru acest combustibil, prevăzută în anexele nr. 3—7, și scăzând din rezultat valoarea-limită de emisie a combustibilului cu cea mai mică valoare-limită de emisie;

c) în al treilea rând, prin determinarea valorilor-limită de emisie ponderate pe combustibil; aceste valori sunt obținute prin înmulțirea valorii-limită de emisie calculate a combustibilului cu puterea termică furnizată de combustibilul determinant și înmulțirea fiecăreia dintre celelalte valori-limită de emisie cu puterea termică furnizată de fiecare combustibil și împărțind rezultatul înmulțirii la suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați;

d) în al patrulea rând, prin însumarea valorilor-limită de emisie ponderate pe combustibil.

3. La autorizarea instalațiilor prevăzute la pct. 2 se pot aplica și valori-limită de emisie medii pentru dioxidul de sulf, indiferent de combinația de combustibil utilizată, după cum urmează:

a) pentru instalațiile mari de ardere existente — tip I și instalațiile mari de ardere noi — tip II, prevăzute la art. 5 din hotărâre, valoarea-limită de emisie de 1.000 mg/Nm³, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip dintr-o rafinărie;

b) pentru instalațiile mari de ardere noi — tip III, prevăzute la art. 9 din hotărâre, valoarea-limită de emisie de 600 mg/Nm³, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip din rafinărie, cu excepția turbinelor cu gaze.

Autoritatea publică competentă pentru protecția mediului trebuie să se asigure că aplicarea prevederilor lit. a) și b) nu determină, în niciun caz, creșterea emisiilor provenite de la instalațiile existente.

4. Instalațiile mari de ardere cu combustibil multiplu reglementate potrivit prevederilor art. 5 alin. (1), art. 9 sau art. 14 din hotărâre, în care sunt utilizați alternativ 2 sau mai mulți combustibili, trebuie să respecte valorile-limită de emisie prevăzute în anexele nr. 3—7, corespunzătoare fiecărui tip de combustibil utilizat.

ANEXA Nr. 9

Instalații mari de ardere aflate sub incidența prevederilor art. 5 alin. (2)

Nr. crt.	Denumire IMA
1.	Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — SE Borzești
2.	Societatea Comercială TERMON — S.R.L. Onești
3.	Societatea Comercială TERMICA — S.A. Suceava nr. 2
4.	Societatea Comercială TERMICA — S.A. Suceava nr. 3
5.	Societatea Comercială TERMICA — S.A. Suceava nr. 4
6.	Societatea Comercială CET — S.A. Brăila nr. 4
7.	Societatea Comercială ELCEN București SE Palas nr. 6
8.	Societatea Comercială ELCEN București SE Palas nr. 8
9.	Societatea Comercială ENET — S.A. nr. 4
10.	Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. SE Doicești nr. 2
11.	Societatea Comercială PETROTEL-LUKOIL — S.A. nr. 3
12.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova S.E. Craiova II” — nr. 2
13.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova S.E. Craiova II” — nr. 3
14.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova S.E. Craiova II” — nr. 4
15.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Turceni” — S.A. nr. 1
16.	Societatea Comercială „Complexul Energetic Turceni” — S.A. nr. 4
17.	R.A.A.N. — Sucursala ROMAG TERMO nr. 1
18.	Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. Paroșeni nr. 1
19.	Societatea Comercială „Electrocentrale Deva” — S.A. nr. 1
20.	CET Arad nr. 2
21.	CET Arad nr. 5
22.	CET Arad nr. 6
23.	CET Arad nr. 7
24.	CET Arad nr. 10
25.	Societatea Comercială „Uzina Electrică Zalău” — S.A. nr. 3
26.	Societatea Comercială CET Brașov nr. 1
27.	Societatea Comercială ELCEN București SE Mureș nr. 2
28.	Societatea Comercială ELCEN București SE Mureș nr. 3
29.	Societatea Comercială ELCEN București Grozăvești nr. 2
30.	Societatea Comercială ELCEN București Grozăvești nr. 3
31.	Societatea Comercială ELCEN București Grozăvești nr. 4
32.	Societatea Comercială ELCEN București Grozăvești nr. 5
33.	Societatea Comercială ELCEN București Sud nr. 6
34.	Societatea Comercială ELCEN București Sud nr. 7
35.	Societatea Comercială ELCEN București Vest nr. 2
36.	Societatea Comercială ELCEN București Vest nr. 3
37.	Societatea Comercială ELCEN București Vest nr. 4
38.	Societatea Comercială ELCEN București Vest nr. 5
39.	Societatea Comercială ELCEN București Vest nr. 6
40.	Societatea Comercială ELCEN București Titan nr. 1
41.	Societatea Comercială ELCEN București Titan nr. 2

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității coordonatoare și de management în România pentru gestionarea asistenței financiare comunitare, acordată prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prin prezenta hotărâre se aprobă structura organizatorică a Autorității coordonatoare și de management în România, având ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare comunitare, acordată prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, pentru aplicarea prevederilor art. 1 din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *Autoritatea coordonatoare și de management în România* — structură de specialitate din cadrul Secretariatului General al Guvernului, fără personalitate juridică, cu rol de autoritate de management pentru Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, având responsabilitatea coordonării, gestionării și implementării asistenței financiare alocate din acest fond, preluată potrivit prevederilor art. VIII și IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu modificările ulterioare.

b) *Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene*, denumit în continuare *FSUE* — este un instrument financiar nerambursabil creat în anul 2002 la nivelul Uniunii Europene pentru situații de urgență, scopul acestui fond fiind de a acoperi o parte din cheltuielile publice efectuate de statul beneficiar pentru înlăturarea efectelor dezastrelor naturale.

Art. 3. — FSUE este derulat în România, potrivit Deciziei C (2009)5672 din 20 iulie 2009, Acordului de implementare a Deciziei C (2009)5672 și Hotărârii Guvernului nr. 1.244/2009 privind utilizarea fondurilor alocate prin Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru decontarea cheltuielilor publice eligibile operațiunilor de urgență întreprinse în scopul înlăturării pagubelor provocate de inundațiile din luna iulie 2008, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — (1) Direcția politici publice, prin Compartimentul proiecte cu finanțare europeană, structură din cadrul Secretariatului General al Guvernului, îndeplinește rolul de autoritate coordonatoare și de management în România pentru întreaga activitate referitoare la accesarea și gestionarea asistenței financiare comunitare, acordată prin FSUE.

(2) Autoritatea coordonatoare și de management în România are următoarea structură organizatorică:

- a) un consilier — directorul Direcției politici publice;
- b) un consilier — coordonator FSUE — Compartimentul proiecte cu finanțare europeană, Direcția politici publice;
- c) 6 consilieri — evaluatori — Compartimentul proiecte cu finanțare europeană, Direcția politici publice;
- d) un consilier juridic — Direcția juridică din cadrul Secretariatului General al Guvernului;
- e) un consilier — Direcția economică din cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 mai 2010.
Nr. 478.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

